

Přístup agentury eu-LISA k vícejazyčné praxi EU

Agentura eu-LISA v souladu se svým zřizovacím nařízením (nařízením (EU) č. 1077/2011) zveřejňuje na svých webových stránkách ve všech úředních jazycích orgánů Evropské unie:

- roční pracovní programy,
- výroční zprávy o činnosti,
- roční rozpočty,
- seznamy příslušných orgánů, které jsou oprávněny přímo vyhledávat v údajích obsažených v Schengenském informačním systému druhé generace (SIS II),
- seznamy úřadů vnitrostátních systémů SIS II (N.SIS II) a centrální SIRENE,
- seznamy určených orgánů, které mají přístup k údajům zaznamenaným v ústředním systému Eurodac (v souvislosti s azylem),
- oficiální odpovědi agentury eu-LISA k připomínkám Účetního dvora týkajícím se roční účetní závěrky agentury.

Různé veřejné informační materiály, jako jsou letáky, brožury a informační listy, jsou zveřejňovány v angličtině, francouzštině a němčině a vzhledem k zeměpisnému umístění agentury také v estonštině. Většina informací na webových stránkách agentury je v angličtině, a to z důvodu optimalizace omezených zdrojů agentury a jejich účinného využití. Agentura zavádí zásadu jazykové rozmanitosti postupně, v závislosti na dostupných zdrojích a předložených požadavcích.

Dokumenty agentury eu-LISA překládá Překladatelské středisko pro instituce Evropské unie, které sídlí v Lucemburku a poskytuje překladatelské služby všem agenturám EU.

Úředními jazyky EU jsou angličtina, bulharština, čeština, dánština, estonština, finština, francouzština, chorvatština, irština, italština, litevština, lotyšština, maďarština, maltština, němčina, nizozemština, polština, portugalština, rumunština, řečtina, slovenština, slovinština, španělština a švédština. V souvislosti s irštinou uplatňuje agentura eu-LISA dočasnou výjimku, která je stanovena v nařízení Rady (ES) č. 920/2005 ze dne 13. června 2005 (Úř. věst. L 156, 18.6.2005, s. 3)). V tomto nařízení se uvádí že „orgány Evropské unie nejsou vázány povinností sepsávat všechny akty v irštině a zveřejňovat je v tomto jazyce v *Úředním věstníku Evropské unie*“, přičemž toto ustanovení se nevztahuje na nařízení přijímaná společně Evropským parlamentem a Radou. Tato výjimka byla prodloužena o dalších pět let (do 31. prosince 2016) nařízením Rady (EU) č. 1257/2010 (Úř. věst. L 343, 29.12.2010, s. 5).